

Motion till riksdagen 2018/19:458

av **Tuve Skånberg och Hans Eklind (båda KD)**

Tidsgränser för sena aborter

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en praxisändring så att inga aborter utförs efter graviditetsvecka 18 och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Media har rapporterat om neonatalläkare som försökt rädda sent aborterade foster. Enligt Socialstyrelsens rättsliga råd har läkaren handlat korrekt, eftersom ett foster betraktas som livsdugligt från vecka 22.

– Den situationen ska inte finnas att man gör en abort där det kan födas ett livsdugligt foster, men om situationen uppkommer så anser jag inte att läkaren har gjort något fel som försöker rädda det fostret, säger Göran Ewerlöf som är ordförande i Socialstyrelsens rättsliga råd.

Det är en oacceptabel situation att tidsgränserna för abort kolliderar med de tidsgränser då det är möjligt att rädda ett foster till livet, om det föds för tidigt.

Enligt gällande abortlagstiftning är det kvinnan som själv avgör om hon vill göra abort fram till graviditetsvecka 18. För abort efter vecka 18 krävs synnerliga skäl och aborter får endast ske efter särskilt tillstånd från Socialstyrelsens rättsliga råds abortnämnd. Det finns idag ingen lagstiftad övre gräns för abort. Däremot finns det ett livsduglighetskriterium gällande fostret. Lagen säger att abort endast får utföras om man anser att fostret inte kan överleva utanför livmodern (SFS 1974:595). Samtidigt finns det för närvarande en praxis att sena aborter efter vecka 18 kan godkännas ända upp till vecka 22, och då inte enbart på grund av skador på fostret utan också av sociala skäl hos föräldrarna, trots att fostret får antas vara fullt friskt. En legal abort efter vecka 22 kan enbart beviljas om fostret är så skadat att det inte kan överleva utanför livmodern. Om kvinnans liv eller hälsa är i fara på grund av graviditeten kallas det efter vecka 22 inte längre abort utan avbrytande av graviditet, eftersom målsättningen då ska vara att rädda livet på både barn och moder.

Anledningen att det tillämpas en övre gräns vid vecka 22 har sin grund i att det ska finnas en tidsmässig säkerhetsmarginal till livsdugligt foster. Detta är dock inte längre

hållbart då den medicinska utvecklingen gått framåt. När abortlagen stiftades 1974 kunde barn räddas i vecka 28 och abort kunde beviljas upp till vecka 24. Detta innebar då fyra veckors marginal mellan abortgränsen och den tidpunkt det gick att rädda foster. Praxis för sen abort har tidigare sänkts från vecka 24 till vecka 22 allt eftersom den medicinska utvecklingen gått framåt. Nu har den medicinska utvecklingen gått framåt än mer och barn kan räddas i vecka 21. Vi har ett exempel i Sverige med en pojke som 2007 föddes på Akademiska sjukhuset när han var 21 veckor och 6 dagar gammal och överlevde. Det finns också fall i Tyskland och USA där barn kunnat räddas så tidigt som i vecka 21.

Situationen att jämnåriga barn kan räddas i en sal på ett sjukhus, men aborteras i en annan sal på samma sjukhus är fullständigt oacceptabel, för både modern, barnets och sjukvårdspersonalens skull. Samhället har också ett juridiskt ansvar att säkerställa att inte barn dödas. Ett foster i vecka 22 är ett levande barn i juridisk mening, med rätt till samma rättskydd som alla andra medborgare.

För att säkerställa att inga aborter utförs nära vecka 21 och 22 bör därför regeringen i regleringsbrev eller förordning säkerställa att inga aborter utförs efter graviditetsvecka 18. Denna praxisändring kan ske utan att nu gällande abortlagstiftning ändras, och praxisändringen bör ske snarast.

Tuve Skånberg (KD)

Hans Eklind (KD)